

AEE-T Journal of Environmental Education

วารสารสิ่งแวดล้อมศึกษา - สสศท

- ประสิทธิภาพของตัวกลางถ่านไม้ไผ่ในระบบบำบัดน้ำเสียแบบถังกรองไร้อากาศเพื่อบำบัดน้ำเสียจากฟาร์มสุกรขนาดเล็ก
- การสอนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาเซียน โดยใช้เอกสารคำสอนสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
- การจัดการความเสี่ยงของเกษตรกรผู้เลี้ยงหอยนางรม ภายใต้ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศในจังหวัดตราด
- การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยของเจ้าหน้าที่ หอผู้ป่วยหนัก อายุรกรรม 3 ได้โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี
- การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางน้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนอัสสัมชัญ
- การประเมินคุณภาพน้ำในคลองบางซื่อหลังจากโรงควบคุมคุณภาพน้ำจตุจักรเปิดดำเนินการ
- การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำลุ่มน้ำป่าสักเพื่อการเกษตร โดยความร่วมมือของชุมชนในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดลพบุรี
- หลักสูตรการเรียนการสอนสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยของประเทศไทย
- การประเมินมูลค่าการอนุรักษ์พืชหายากและพืชเฉพาะถิ่น เพื่อความหลากหลายทางชีวภาพบนพื้นที่สูงของประเทศไทย
- ความรู้ความเข้าใจปัญหาสิ่งแวดล้อมของคนในชุมชนบริเวณอ่าวเกสวังพระ จังหวัดสงขลา
- การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนด้วยหลัก 7R
- Cultural Differences in Financial Behavior

Dr. Vinai Veeravatnanond : Editor

วารสาร

สิ่งแวดล้อมศึกษา-สสศท

AEE-T Journal of Environmental Education

© 2010 The Association for Environmental Education of Thailand

ปีที่ 7 ฉบับที่ 15 กรกฎาคม - ธันวาคม 2559

www.aee.or.th, E-Mail : aee2552@gmail.com

วารสารราย 6 เดือน ปีละ 2 ฉบับ

ISSN : 1906-8557

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.สมจิตต์ สุพรรณทัศน์

Assoc.Prof.Dr.Bob Jickling

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒน์นันท์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร.บุญเลิศ วงศ์โพธิ์

ดร.วิญญู สะตะ

พิสูจน์อักษร

ดร.วิจิตร สนั่นวงเกียรติ

นางสาวจุริลักษณ์ พิมพ์รส

ประชาสัมพันธ์และงานโฆษณา

นายมนูญ มนุจวร

เจ้าของ

สมาคมสิ่งแวดล้อมศึกษาแห่งประเทศไทย

สำนักงาน

สมาคมสิ่งแวดล้อมศึกษาแห่งประเทศไทย

188 ม.1 ต.น้ำริด อ.เมือง จ.อุดรธานี 53000

โทร.084-8127513

พิมพ์ที่

สัจจะดีกลีสานคร 170/8 ถ.ถีนานนท์ อ.เมือง จ.มหาสารคาม

บรรณาธิการ

วารสารสิ่งแวดล้อมศึกษา-สสศท ฉบับนี้เป็นปีที่ 7 ฉบับที่ 15 ประจำเดือน กรกฎาคม - ธันวาคม 2559 ซึ่งเราได้ยินหัตถ์รับใช้สังคมมาเป็นเวลา 7 ปี เป็นเวลาที่นานพอสมควรที่เราได้พัฒนาคุณภาพวารสารมาตลอดด้วยการออกวารสารให้ตรงเวลาและมีผู้ทรงคุณวุฒิคัดกรองบทความที่มีคุณภาพเพื่อเผยแพร่ทั้งในรูปแบบเล่มและระบบออนไลน์ในเว็บไซต์ www.aeet.or.th โดยผู้ที่ต้องการสืบค้นข้อมูลสามารถเข้าถึงได้ง่าย และนำไปใช้อ้างอิงในงานเชิงวิชาการ สิ่งสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่ใคร่เรียนสมาชิกให้ทราบก็คือความตั้งใจและอดทนในการจัดทำวารสารเพื่อให้ผ่านอุปสรรคต่าง ๆ มาได้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ทั้งที่ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐเลย วันนี้เราจึงมีความภาคภูมิใจที่สังคมให้การยอมรับเรา

ในช่วงเริ่มต้น เราได้รับการสนับสนุนจากบุคลากรสำคัญที่ทำงานสิ่งแวดล้อมศึกษาถูกพูดถึงและนำไปสู่การพัฒนาจนกลายเป็นหลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษาและทำการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง จนไม่อาจลืมนึกถึงการที่ท่านสนับสนุนให้เรา บุคคลนั้น ได้แก่

1. ดร.ศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช อดีตปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านให้การสนับสนุนให้พัฒนาหลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษารวมทั้งการจัดตั้งคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในปี พ.ศ. 2549 และท่านได้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์ตกขณะไปปฏิบัติราชการโครงการปิดทองหลังพระที่จังหวัดน่าน ในปี พ.ศ. 2553
2. ศาสตราจารย์ นายแพทย์อรรถกุล วิริยเวชกุล ราชบัณฑิต อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ท่านได้สนับสนุนให้จัดตั้งคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จนถึงปัจจุบันก็ยังเป็นคณะที่ยังคงมีผู้สนใจเข้ามาเรียนอย่างต่อเนื่องและผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมหลายรุ่น ซึ่งก็น่าเสียดายที่ท่านมาเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2559

ความก้าวหน้าอีกเรื่องหนึ่งที่ใคร่เรียนผู้อ่านให้ทราบคือ คณะผู้จัดทำวารสารได้มีมติให้จัดทำวารสารสิ่งแวดล้อมศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นปีละ 3 ฉบับ เพื่อเผยแพร่เป็นแบบรายสี่เดือน คือ มกราคม ถึง เมษายน พฤษภาคม ถึง สิงหาคม และ กันยายน ถึง ธันวาคม เพื่อให้บทความถูกเผยแพร่และทันต่อเหตุการณ์ได้รวดเร็ว กองบรรณาธิการต้องขอภัยในข้อผิดพลาดและความบกพร่องบางประการในสิ่งที่ล่วงผ่านมานับจากนี้ไปจะให้ความสำคัญในการประสานงานกับทุกท่านที่ต้องการให้วารสารนี้เป็นเวทีในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุดต่อไป

ขอขอบคุณทุกท่าน สถาบันการศึกษาทุกแห่ง ที่ใช้บริการวารสารฯ มาอย่างต่อเนื่อง ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ พบกันใหม่ในปีที่ 8 ฉบับที่ 16 ประจำเดือน มกราคม - เมษายน 2560

รศ.ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์
นายกสมาคมสิ่งแวดล้อมศึกษาแห่งประเทศไทย

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
14 การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจของการลงทุนวิจัยและพัฒนาพันธุ์ปาล์มลูกผสมสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี Economic Impact Assessment of the Investment on Suratthani Oil Palm Research and Development, Suratthani Province ฐานัส ฤณาไพศาล ¹ , กัมปนาท วิจิตรศรีกรม ² , สุวรรณา ประณีตวาทกุล ³	138
15 การพัฒนาคู่มือฝึกอบรมอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ป่า ป่าโคกหินลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม The Development of Training Manuals, Forest and Wildlife Conservation Kokhinlad Mueng District, Mahasarakham Province มัลลิกา เหลี่ยมไธสง ¹ , อติศักดิ์ สิงห์สีโว ²	147
16 การพัฒนาคู่มือการทำเกษตรแบบผสมผสานตามโครงการฟาร์มตัวอย่างตามพระราชดำริ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ บ้านก่ำฟ้า ตำบลก่ำฟ้า อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม The Development of Integrated Agricultural Guide on the Intergrated Model Farm on the Royal Initiated Project of Her Majesty Queen Sirikit of Thailand, at Ban Khampee, Borabue, Mahasarakham. ปรีชาพัตร ทองสุก ¹ , ประยูร วงศ์จันทร์ ²	159
✓ 17 การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีผลต่อการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบูรณ์ The Influence of New State Management on Local Government Administrative reform in Phetchabun โคมธรรดล อนันตสาน ¹ , ชีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์ ²	173
✓ 18 ความขัดแย้งทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย Political Conflicts-related to Democratic Development in Thailand สุภชัย ศรีทศ ¹ และ ชีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์ ²	187
19 แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ของนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ The Approach to Development of Learning Management of Practical Classic Guitar for the Undergraduate Students Majoring in Western Music at Petchabun Rajabhat University ชัยวัฒน์ นาน้ำกองทัฬ ¹ , มนัส วัฒนไชยยศ ²	201

Political Conflicts related to Democratic Development in Thailand

Supachai Tritose¹, Theeraphattra Ekphachaisawat²

¹Student of Doctoral Degree, (Public Administration), Rajabhat Phetchabun University

²Assoc.Prof.Dr., Faculty Of Humanities and Social Science, Rajabhat Phetchabun University

Abstract : The purposes of the present study were to investigate 1) the levels of political conflicts and democratic development in Thailand, 2) the relationship between political conflicts and democratic development in Thailand, and 3) the relationship structures between political conflict and democratic development in Thailand. A sample used in the study was 400 voters in Phetchabun, Phichit Phitsanulok, Khonkaen and Udonthani. According to survey research, a questionnaire was used as a research instrument to collect data. The data analyze through statistics, namely frequency, percentage, mean, standard deviation and canonical correlation analysis.

The findings of the research were: 1) The level of political conflicts and democratic development in Thailand was classified as follows: the political conflict issues: political conflicts with enforcement of state power, political conflict with different cultures, beliefs and values, political conflict with unfair development, political conflict with non-confidence in justice, and political conflict with state operations, leveled high. Meanwhile, the democratic development issues: political development, political modernization, public political participations, political participations under constitutional law, the development of participations in political pluralism, political parties and political and economic development, and an increase of political participations, leveled high. 2) The relationship between political conflict and democratic development in Thailand was found political development, political modernization, public political participations, political participations under constitutional law, the development of participations in political pluralism, political parties and political and economic development, and an increase of political participations, all were in the same direction. 3) The relationship structures between political conflict and democratic development in Thailand resulted in the same direction.

Keywords : Political Conflict, Democratic Development

Corresponding Author : สุภชัย ดรีเทศ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรคุณุ์บัณฑิต

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ความขัดแย้งทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์กับ
การพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย

สุกชัย ศรีทศ¹ และ ชีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์²

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

² รองศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย 2) ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย 3) โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งจากจังหวัดเพชรบูรณ์ พิจิตร พิษณุโลก ขอนแก่น และอุดรธานี จำนวน 400 คน เป็นการวิจัยแบบสำรวจความคิดเห็น ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คานอนิคอล (Canonical Correlation Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับความขัดแย้งทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตย ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งจากการใช้อำนาจของรัฐ ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ความคิดเห็นที่แตกต่าง ความขัดแย้งจากการพัฒนาที่ไม่เป็นธรรม ความขัดแย้งการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม ความขัดแย้งการดำเนินงานของรัฐอยู่ในระดับมาก และการพัฒนาประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการเมือง ทำให้ระบบการเมืองทันสมัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง การมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ การพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมือง พรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมือง และการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก 2) ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการเมือง ทำให้ระบบการเมือง การมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง การมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ การพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมือง และพรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมืองและการเปลี่ยนแปลงใน โครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด

คำสำคัญ : ความขัดแย้งทางการเมือง, การพัฒนาประชาธิปไตย

บทนำ

นักรัฐศาสตร์แต่ละสมัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ “การเมือง” ในแง่มุมที่แตกต่างกัน เช่น Arthur F. Bentley (1949) and David B. Truman (1951) มีความเห็นว่า “การเมือง” เป็นเรื่องของสถาบันทางการเมือง เช่น พรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรี และกลุ่มผลประโยชน์ เป็นต้น นักรัฐศาสตร์บางคน เช่น Robert M. MacIver (1955) มองว่า “การเมือง” เป็นเรื่องของรัฐ ปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับ “การเมือง” ดังกล่าวเป็นที่ยอมรับชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่ต่อมานักรัฐศาสตร์ที่สำคัญคือ Harold D. Lasswell (1958) เห็นว่าการมอง “การเมือง” ในลักษณะดังกล่าวไม่ช่วยให้เข้าใจปรากฏการณ์ทางการเมืองที่สำคัญอื่น ๆ เพราะเป็นการมองที่มีลักษณะอยู่กับที่ ความจริงแล้ว “การเมือง” น่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่หรือกิจกรรมของสถาบันดังกล่าว ซึ่งได้แก่ การแข่งขัน หรือการต่อสู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ การใช้อำนาจ และการบังคับให้มีการปฏิบัติตาม เป็นต้น ข้อเสนอเกี่ยวกับ “การเมือง” ดังกล่าวได้รับความนิยมอย่างมากในขณะนั้น แต่ต่อมาได้เกิดความสงสัยว่าทศนะต่อ “การเมือง” เช่นนั้น จะคับแคบที่จะนำมาใช้อธิบายความสัมพันธ์ทางการเมืองได้ทั้งหมด จึงนำไปสู่การเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ “การเมือง” เพิ่มเติม ดังจะเห็นได้จากงานของ Richard C. Snyder (1962) ที่ชี้ว่าแม้ “การเมือง” จะยังคงเป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่หรือกิจกรรมของสถาบันต่าง ๆ อยู่ แต่กิจกรรมหรือหน้าที่ของสถาบันเหล่านั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการตัดสินใจหรือกำหนดนโยบายสาธารณะมากกว่า ปรากฏว่าทศนะต่อ “การเมือง” ดังกล่าวได้รับความนิยมมาก โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา แม้กระนั้นก็ตามยังมีนักรัฐศาสตร์อีกบุคคลหนึ่งที่สำคัญคือ David Easton (1965) มีความเห็นว่า การมอง “การเมือง” ในลักษณะดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมกว้างขวางเพียงพอ แต่ควรจะมองในแง่ของระบบการเมืองซึ่งหมายถึงปฏิสัมพันธ์หรือพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคมมากกว่า ทั้งนี้เพราะสามารถใช้ได้กับสังคมทุกสมัย

วิกฤตการณ์การเมืองในประเทศไทย พ.ศ. 2547-2553 คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุที่เริ่มต้นมาจากหลายฝ่าย ซึ่งมีความเห็นว่า พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในขณะที่คนจำนวนมากอีกกลุ่มกลับให้ความสนับสนุน พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร และพันธมิตรอย่างล้นหลามด้วยความเชื่อมั่นว่า พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร คือตัวแทนระบบทางการเมืองที่พึงปรารถนา จากวิกฤตการณ์ดังกล่าวได้นำไปสู่เหตุการณ์รัฐประหาร พ.ศ. 2549 และนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นด้วยรูปแบบและวิธีการต่างๆ อย่างหลากหลายก่อให้เกิดผลเสียต่อประเทศชาติในหลาย ๆ ด้านอย่างคาดไม่ถึง สถานการณ์ความขัดแย้งของมวลชนกลุ่มต่าง ๆ ด้วยกัน หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับฝ่ายรัฐบาลก็จะต้องมีนักการเมือง หรือกลุ่มทางการเมืองเป็นผู้ให้การสนับสนุนหรือเป็นผู้นำมวลชนไปสู่ความขัดแย้ง ทำให้วิกฤตการณ์ยังคงดำเนินมาจนถึง พ.ศ. 2553 ในการบริหารประเทศรัฐบาลของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

เกษียร เตชะพีระ (2552 : 24) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการเมืองไทยในรอบหลายปีที่ผ่านมาว่า สังคมควรต้องให้ความสนใจยิ่งต่อความขัดแย้งแบ่งขั้วในสังคมไทยว่าในที่สุด จะนำไปสู่สถานการณ์รุนแรงถึงขั้นสูญเสียเลือดเนื้อและชีวิตหรือไม่ ความขัดแย้งทางการเมืองที่ผ่านมา ได้ทำให้ประชาชนแตกแยกออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มที่ศรัทธาในตัวคุณทักษิณ ชินวัตร อดีตหัวหน้าพรรคไทยรัก

ไทย จ
การใช้
เพื่อป
รัฐประ
รุนแรง
พรรค
รัฐบาล
หาทาง
หันหน้า
เชิงกัน
เห็นด้ว
ประชา
การเผ
ตั้งอยู่
แม้แต่
สังคม

จำนวน
ความ
แถลง
การใช้
ประชา
เป็นชา
วัฒนธรรม
ชีวิต
ความ
จัดการ
กัน ย่อ
การแ
ไปยัง
คือ โล
ความ

ไทย จากนโยบายประชานิยมของรัฐบาลทักษิณ และกลุ่มที่เห็นว่าคุณทักษิณเป็นภัยต่อประเทศชาติ จากการใช้อำนาจที่เกินขอบเขต และข้อกล่าวหาในเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน นำโดยกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย จนนำไปสู่การเดินขบวนประท้วงรัฐบาลทักษิณหลายครั้ง และจบลงด้วยการรัฐประหารเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 ด้วยเหตุผลสำคัญคือ ป้องกันไม่ให้ความแตกแยกขัดแย้งรุนแรง จนนำไปสู่การนองเลือดในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2550 พรรคพลังประชาชนหรือพรรคไทยรักไทยเดิม ก็ได้รับคะแนนเสียงอย่างท่วมท้น และเมื่อมีการจัดตั้งรัฐบาลภายใต้การนำของ นายสมคร สุนทรเวช ประชาชนทั่วไปก็เชื่อว่าความขัดแย้งที่ทุกฝ่ายเคยมีจะหาทางสมานฉันท์กันได้ ด้วยปัญหาเศรษฐกิจที่รุ่มร่า น่าจะทำให้ทุกฝ่ายละทิ้งความขัดแย้งทางการเมืองหันหน้ามาแก้ปัญหาเศรษฐกิจก่อนเพื่อความอยู่รอดของประเทศชาติ ดูเหมือนว่าทั้งสองฝ่ายจะพักรบ คมเขิงกันชั่วคราว แต่เพียงไม่กี่เดือนรอยร้าวก็เริ่มปรากฏให้เห็น เมื่อผู้นำรัฐบาลใช้ท่าทีแข็งกร้าวกับฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับตน มีการขีดยกข้อกล่าวหาในมือ ข้ายข้าราชการชั้นสูงหลายตำแหน่ง และโดยเฉพาะเมื่อพรรคพลังประชาชนประกาศว่าจะเดินหน้าแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปี 2550 ก็ได้กลายเป็นชนวนและตัวเร่งปฏิกิริยาให้การเผชิญหน้าของทั้งสองฝ่ายรุนแรงขึ้น ต่างฝ่ายต่างแสดงความไม่เห็นด้วยกับอีกฝ่ายผ่านสื่อต่าง ๆ โดยตั้งอยู่บนอคติโกรธเกลียดมากกว่าเหตุผล จนสื่อกล่าวหาสถานการณ์อาจจะนำไปสู่ความรุนแรงอีกครั้งหนึ่ง แม้แต่ผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมืองที่เคยออกมาเตือนสติสังคมไทยในเวลานี้ก็ไม่มีใครยอมฟังอีกต่อไป สังคมไทยแบ่งฝักแบ่งฝ่ายอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ดี ท่ามกลางความแตกแยก และแบ่งกลุ่มอย่างรุนแรงดังกล่าว ก็ปรากฏว่ายังมีคนจำนวนไม่น้อยอีกกลุ่มหนึ่งที่เรียกร้องให้คนในสังคมใช้การเจรจา หรือวิธีสันติภาพอื่น ๆ ค่อย ๆ แก้ไขความขัดแย้งระหว่างกัน อาทิ คณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน (กป.อพช.) ได้มีการแถลงการณ์เรื่อง ขอให้ทุกฝ่ายแก้ไขความขัดแย้งทางการเมืองด้วยวิถีทางประชาธิปไตยและให้ทุกฝ่ายยุติการใช้ความรุนแรง ซึ่งการขีดยกข้อกล่าวหาอาจแก้ได้เพียงปัญหาเฉพาะหน้า แต่ไม่สามารถพัฒนาประชาธิปไตยประชาธิปไตยต้องพัฒนาโดยวิถีทางประชาธิปไตย ความเป็นประชาธิปไตยต้องเกิดจากรากเหง้าของความเป็นชาติ มีความรักความหวงแหนสิทธิเสรีภาพ รู้จักหน้าที่ และยอมรับความแตกต่างหลากหลายของวัฒนธรรม การปลูกฝังบ่มเพาะประชาธิปไตยจึงต้องใช้เวลา ใช้การเรียนรู้ และรู้จักประยุกต์ในวิถีชีวิตประจำวัน (มนตรี. แสนสุข. 2550) ส่วนการจัดการกับความขัดแย้งย่อมหาจุดลงตัวไม่ได้ การจัดการความขัดแย้งนี้อาศัยความคิดเห็นที่ตรงกันก่อนเป็นสำคัญ หากสมาชิกสังคมเข้าใจถูกต้องตรงตามกัน ย่อมจัดการความขัดแย้งนี้อาศัยความคิดเห็นที่ตรงกันก่อนเป็นสำคัญ หากสมาชิกสังคมเข้าใจถูกต้องตรงตามกัน ย่อมจัดการความขัดแย้งให้ถูกทางไม่ยากนัก และความขัดแย้งมีอาจมองจากปัจจัยภายนอก เป็นต้นว่า การแย่งชิงอำนาจทางการเมือง การจัดสรร กระจายผลประโยชน์ไม่ลงตัวเพียงด้านเดียว แต่จะต้องลงลึกไปยังจิตวิญญาณมวลชน (จิตวิทยา) อันเป็นมูลเหตุจากภายในของกลุ่มขัดแย้งเหล่านั้น รากเหง้าความชั่วร้ายคือ โลก โทสะ โมหะ ที่คดเคี้ยวในจิตใจมนุษย์เราอันเป็นต้นตอและภูมิหลังแห่งความขัดแย้ง มีผลต่อความสัมพันธ์ของกลุ่มขัดแย้ง โดยแสดงออกเป็นความคิดและการกระทำ (ชมพู โกศลรัมย์. 2552 : 10)

เมื่อพิจารณาความขัดแย้ง และการแบ่งฝ่ายของคนในสังคมที่ไม่เคยมีมาก่อนในช่วงเวลาที่ผ่าน มา และดูจะยังไม่มิต่ำกว่าจะดีขึ้น และส่งผลกระทบร้ายแรงต่อประเทศในด้านต่าง ๆ ในวงกว้างระหว่าง กลุ่มตัวแสดงหลัก ๆ งานวิจัยเรื่องนี้จึงเกิดขึ้น เพื่อวิเคราะห์ความขัดแย้งทางการเมือง ในช่วงปี พ.ศ. 2547- 2557 รวมทั้งเสนอทางออก เพื่อยุติความขัดแย้ง เพื่อนำไปสู่การสร้างสังคมแห่งสันติสุข ทั้งนี้ โดยผู้วิจัยจะ ทำการศึกษาในประเด็นของสาเหตุ วิธีการ และรูปแบบของความขัดแย้งที่นำมาใช้ การพัฒนาการเมือง ระบบประชาธิปไตย โดยมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ โดยคาดว่าประโยชน์ ที่คาดว่าจะได้รับคือผลที่ได้จากการศึกษาจะนำมาสู่การส่งเสริมความรู้เชิงวิชาการเพิ่มขึ้นในด้านการก่อตัว และพัฒนาการจัดการความขัดแย้งทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบริบทของประเทศไทย รวมถึง ความรู้ที่ได้จะสามารถใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง เพื่อสังคมไทยไปสู่เป้าหมายการ เป็นสังคมสันติสุขอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความขัดแย้งทางการเมือง และการพัฒนาการเมืองระบบประชาธิปไตยใน ประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมือง และการพัฒนาประชาธิปไตยใน ประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมือง และการพัฒนา ประชาธิปไตยในประเทศไทย

วิธีการดำเนินการวิจัย

แนวทางการวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือใน การเก็บข้อมูลกับประชากรเป้าหมาย ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป พื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ พิจิตร พิชญโลก ขอนแก่น และอุดรธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เพชรบูรณ์ พิจิตร พิชญโลก ขอนแก่น และอุดรธานี โดยมีกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะคำถามปลายปิดแบ่งเป็น 3 ส่วน

1. แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังของบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ ระดับ การศึกษา และอาชีพ

2. แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางการเมือง ประกอบด้วย ความขัดแย้งการใช้ อำนาจของรัฐ ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่าง ความขัดแย้งจาก การพัฒนาที่ไม่เป็นธรรม การไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิด ความขัดแย้ง

3. แบบสอบถามที่เกี่ยวกับการพัฒนาประชาธิปไตย ประกอบด้วย การพัฒนาการเมืองทำให้ระบบการเมืองทันสมัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง การมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมือง พรรคการเมืองกับการพัฒนาการเมืองและการพัฒนาเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคมและการเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมือง

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลนั้นสามารถแยกอธิบายลักษณะการใช้สถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ใช้เพื่อให้ทราบลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การแจกแจงความถี่ (frequency) ร้อยละ (percent) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. สถิติเชิงอนุมานใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คานอนิคอล(Canonical Correlation Analysis)

ผลการวิจัย

1. ระดับความขัดแย้งทางการเมือง

1.1 ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งจากการใช้อำนาจของรัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความขัดแย้งทางการเมือง ด้านความขัดแย้งจากการใช้อำนาจของรัฐในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่า ผู้มีอำนาจของรัฐใช้อำนาจกำหนดนโยบายโดยใช้กลไกเสียงข้างมากเพื่อประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้มีอำนาจของรัฐไม่สามารถกำหนดนโยบายเพื่อสร้างความเสมอภาคทางเศรษฐกิจสังคมการเมืองให้กับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ได้ส่วนการผูกขาดอำนาจทางการเมืองของชนชั้นนำ รวบอำนาจยึดติดกับอำนาจที่มีอยู่นั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

1.2 ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ความคิดเห็นที่แตกต่างภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่า การมีวัฒนธรรมสังคมอุปถัมภ์ช่วยเหลือ สนับสนุนกันเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์หรือรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ทางการเมืองมากที่สุด รองลงมาคือ ประชาชนมีความคิดเห็นไม่ตรงกันในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ส่วนการมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ปล่อยให้เกิดการแทรกแซงทางการเมืองได้โดยง่ายนั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

1.3 ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งจากการพัฒนาที่ไม่เป็นธรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งจากการพัฒนาที่ไม่เป็นธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้าน พบว่า ประชาชนรู้สึกว่าการไม่ได้รับความเป็นธรรม รับรู้ว่าพวกเขาตกเป็นเครื่องมือผู้ใช้อำนาจของนักการเมืองมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรอย่างไม่เท่าเทียมทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของผลประโยชน์และทางสังคม ส่วนระบบการเมืองไม่

สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในการเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนได้นั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

1.4 ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่า ประชาชนไม่ยอมรับว่ากระบวนการยุติธรรมให้เป็นธรรมแก่สังคมและพวกเขามากที่สุด รองลงมาคือ ประชาชนรู้ดีกว่ากระบวนการยุติธรรมถูกแทรกแซงโดยนักการเมือง ทำให้ไม่ยอมรับกฎ กติกาที่สังคมจะดำเนินการกับผู้กระทำผิดส่วนระบบกฎหมายมีปัญหา ไม่เป็นไปตามมกติกาศและตรวจสอบได้ยากนั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

1.5 ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความขัดแย้งทางการเมืองด้านการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่า ประชาชนเชื่อว่าการทุจริตคอร์รัปชันในการดำเนินงานของรัฐมากที่สุดรองลงมาคือ การกำหนดนโยบายของรัฐเป็นนโยบายประชานิยมเพื่อคนบางกลุ่ม มีผลประโยชน์ทับซ้อนส่วนการไม่ยอมรับ ต่อต้านนโยบายของรัฐจากกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วย ไม่ได้รับประโยชน์นั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

2. ระดับการพัฒนาประชาธิปไตย

2.1 การพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการเมืองทำให้ระบบการเมืองทันสมัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการเมืองทำให้ระบบการเมืองทันสมัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่า ความมีเหตุผลของอำนาจทั้งในแง่ของที่มาแห่งอำนาจรวมทั้งการใช้อำนาจของนักการเมืองมากที่สุด รองลงมาคือ การปฏิบัติหน้าที่ตามความชำนาญเฉพาะอย่างตาม โครงสร้างของระบบการเมืองแบบบูรณาการและสร้างสรรค์ และการจำแนกแยกแยะหน้าที่อย่างชัดเจนตามความชำนาญเฉพาะอย่างตาม โครงสร้างของระบบการเมือง ส่วนพรรคการเมืองมีการระดมประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งโดยมากจำกัดอยู่ในช่วงการเลือกตั้งนั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

2.2 การพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อกดดันให้นำนวให้ผู้มีอำนาจรัฐมีความเห็นหรือตัดสินใจตรงความต้องการของประชาชนมากที่สุด รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน และประชาชนต้องการมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อการได้มาซึ่งผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มส่วนประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองโดยมอบอำนาจทุกสิ่งทุกอย่างไว้ที่ตัวแทน ผู้นำและผู้มีอำนาจนั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

2.3 การพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ด้านการมี

คั่นน้อย
ว่า กลุ่ม
ยุติธรรม
บวนการ
บวนการ
กาคิดส่วน
มขัดแย้ง
าเนิงงาน
กานพบว่า
นนโยบาย
ต่อด้าน
งทันสมัย
้องทำให้
มีเหตุผล
าคือ การ
ร้างสรรค์
การเมือง
นช่วงการ
การเมือง
ร่วมของ
ประชาชน
งการของ
วสารของ
กลุ่มส่วน
เาและผู้มี
กฎหมาย
้านการมี

ส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิทางการเมืองใช้สิทธิของตนในการออกเสียงเลือกตั้ง จัดตั้งพรรคการเมืองมากที่สุด รองลงมาคือ การเข้าถึงสิทธิส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีรูปแบบขอบเขตชัดเจน และประชาชนผู้มีสิทธิทางการเมืองใช้สิทธิของตนในการเข้าถึงและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการส่วนประชาชนผู้มีสิทธิทางการเมืองใช้สิทธิของตนในการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ฟ้องหน่วยงานราชการ สิทธิเข้าชื่อเสนอกฎหมายนั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

2.4 การพัฒนาระบบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมือง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตย ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมืองภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้าน พบว่า การเชื่อมโยงการเมืองกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดเสถียรภาพของระบบการเมือง เศรษฐกิจและสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ การยอมรับความแตกต่าง ความหลากหลายของกลุ่มการเมืองทำให้เกิดภาวะดุลยภาพทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และการพัฒนาการมีส่วนร่วมแห่งดุลยภาพ ที่ยั่งยืนทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญส่วนการมีส่วนร่วมกำหนดกฎกติกาเพื่อยุติความขัดแย้งทางการเมืองก่อให้เกิดภาวะดุลยภาพทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมนั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

2.5 การพัฒนาระบบประชาธิปไตย ด้านพรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมือง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตย ด้านพรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมืองภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่า การพัฒนาทางการเมืองเป็นการขยายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของคณะบุคคลที่จำกัดเฉพาะชนชั้นนำของสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมืองเป็นการนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยและการพัฒนาทางการเมืองก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบการพัฒนาทางเศรษฐกิจส่วนพรรคการเมืองที่มีความคิดเห็นทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมในแนวทางเดียวกันก่อให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองนั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

2.6 การพัฒนาระบบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมือง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตย ด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมืองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านพบว่า การปฏิรูปทางเศรษฐกิจส่งผลต่อความสนใจการเมือง และการเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชนมากที่สุด รองลงมาคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบทางการเมืองวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองได้ตามที่กฎหมายกำหนด และการสร้างสถาบันทางการเมืองก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมและการเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชน ส่วนการปรับปรุงโครงสร้างระบบการเมืองเป็นไปเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนนั้นน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย

3.1 ความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ด้านการพัฒนาการเมือง ทำให้ระบบการเมืองทันสมัย พบว่า ตัวแปรตามที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ การจำแนกแยกแยะหน้าที่อย่างชัดเจนตามความชำนาญเฉพาะอย่างตามโครงสร้างของระบบการเมืองรองลงมาคือ การปฏิบัติหน้าที่ตามความชำนาญเฉพาะอย่างตามโครงสร้างของระบบการเมืองแบบบูรณาการและสร้างสรรค์ส่วนตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อชุดตัวแปรตามดังกล่าวสูงกว่าตัวแปรอื่นในทางกลับกัน ได้แก่ การไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม รองลงมาในทางกลับกัน ได้แก่ การดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งและความขัดแย้งจากการพัฒนาที่ไม่เป็นธรรมชาติดังกล่าวยังชี้ให้เห็นว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมและการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการเมืองทำให้ระบบการเมืองทันสมัยอยู่ในระดับสูงมาก หมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมือง ด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และด้านการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง มีแนวโน้มจะทำให้ระบบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านการพัฒนาการเมืองทำให้ระบบการเมืองทันสมัยสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ในขณะที่ด้านความขัดแย้งจากการพัฒนาที่ไม่เป็นธรรมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง พบว่า ตัวแปรตามที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อคัดค้าน โน้มน้าวให้ผู้มีอำนาจรัฐมีความเห็นหรือตัดสินใจตรงความต้องการของประชาชน รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนส่วนตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อชุดตัวแปรตามดังกล่าวสูงกว่าตัวแปรอื่นในทางกลับกัน ได้แก่ การไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม รองลงมาในทางกลับกันเช่นกันคือการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองอยู่ในระดับสูงมาก หมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีแนวโน้มจะทำให้ระบบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ในขณะที่ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

3.3 ความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ด้านการมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ พบว่า ตัวแปรตามที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ ประชาชนผู้มีสิทธิทางการเมืองใช้สิทธิของตนในการออกเสียงเลือกตั้ง จัดตั้งพรรคการเมือง ในขณะที่ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อชุดตัวแปรตามดังกล่าวสูงกว่าตัวแปรอื่นในทางกลับกัน ได้แก่ การไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมรองลงมาในทางกลับกันเช่นกันคือ การดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งและความขัดแย้งจากการใช้อำนาจของรัฐ ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการมีส่วนร่วมในทาง

การเมือง
เชื่อมั่น
การเมือง
การเมือง
ขัดแย้ง
ส่วนร่วม
การเมือง
ประชาธิปไตย
กระบวนการ
ความขัดแย้ง
การพัฒนา
คือ การ
นำของส
ระเบียบ
ในทาง
การเมือง
พรรค
การไม่
ในด้าน
โครงสร้าง
คือ การ
และการ
การเมือง

การเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญอยู่ในระดับสูงมากหมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีแนวโน้มจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านการมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ส่วนความขัดแย้งทางการเมืองด้านการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ในขณะที่ความขัดแย้งจากการใช้อำนาจของรัฐมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3.4 ความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมือง พบว่า ตัวแปรตามที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ การเชื่อมโยงการเมืองกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดเสถียรภาพของระบบการเมือง เศรษฐกิจและสังคมส่วนตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อชุดตัวแปรตามดังกล่าวสูงกว่าตัวแปรอื่นในทางกลับกัน ได้แก่ การไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม รองลงมาในทางกลับกัน ได้แก่ ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่างและความขัดแย้งจากการพัฒนาที่ไม่เป็นธรรมผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมืองอยู่ในระดับสูงมาก หมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีแนวโน้มจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมืองสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ในขณะที่ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่างมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางส่วนความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งจากการพัฒนาที่ไม่เป็นธรรมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

3.5 ความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านพรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมือง มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาระบอบ พบว่า ตัวแปรตามที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ การพัฒนาทางการเมืองเป็นการขยายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของคณะบุคคล ที่จำกัดเฉพาะชนชั้นนำของสังคมรองลงมาคือ การพัฒนาทางการเมืองก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบการพัฒนาทางเศรษฐกิจส่วนตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อชุดตัวแปรตามดังกล่าวสูงกว่าตัวแปรอื่นในทางกลับกัน ได้แก่ การไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านพรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมืองอยู่ในระดับสูงมาก หมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีแนวโน้มจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านพรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมืองสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ

3.6 ความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมือง พบว่า ตัวแปรตามที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ การสร้างสถาบันทางการเมืองก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมและการเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชน รองลงมาคือ การปฏิรูปทางเศรษฐกิจส่งผลต่อความสนใจการเมืองและการเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชนส่วนตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อชุดตัวแปรตาม

ดังกล่าวสูงกว่าตัวแปรอื่นในทางกลับกัน ได้แก่ ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่าง รองลงมาในทางกลับกัน ได้แก่ การไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่างมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยด้านการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูงมากหมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่างมีแนวโน้มจะทำให้ระบบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมืองสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ในขณะที่ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

4. การวิจัยเรื่องความขัดแย้งทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย จากการวิเคราะห์ข้อมูลสหสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย สามารถเขียนเป็นโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองไทย และการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการเมืองทำให้ระบบการเมืองทันสมัยโดยมีความขัดแย้งทางการเมือง ด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมและการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการพัฒนาระบบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการเมืองทำให้ระบบการเมืองทันสมัยในองค์ประกอบด้านการจำแนกแยกแยะหน้าที่อย่างชัดเจนตามความชำนาญเฉพาะอย่างตามโครงสร้างของระบบการเมืองและการปฏิบัติหน้าที่ตามความชำนาญเฉพาะอย่างตามโครงสร้างของระบบการเมืองแบบบูรณาการและสร้างสรรค์ในระดับสูงมากในลักษณะนี้ หมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และด้านการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งมีแนวโน้มจะทำให้ระบบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านการพัฒนาการเมืองทำให้ระบบการเมืองทันสมัยสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาประชาธิปไตยเป็นสาเหตุของความขัดแย้งในประเทศไทย เหตุเพราะ โครงการเมืองไม่เปิดโอกาส ในขณะที่ด้านความขัดแย้งจากการพัฒนาที่ไม่เป็นธรรมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาประชาธิปไตยไม่ขาดความชอบธรรมในโครงสร้างทางการเมืองสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกสรรค์ ประเสริฐผล (2549)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบบประชาธิปไตยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองโดยมีความขัดแย้งทางการเมือง ด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการพัฒนาระบบประชาธิปไตยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองในองค์ประกอบด้านประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อกดดัน โน้มน้าวให้ผู้มีอำนาจรัฐมีความเห็นหรือตัดสินใจตรงความต้องการของประชาชนและด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทาง

การเมือง
ขัดแย้ง
ประเทศ
ทั้งนี้อา
ความขัด
ของรัฐ
การเมือง
ส่วนร่วม
ส่วนร่วม
กระบวนการ
ร่วมใน
สิทธิของ
ความขัด
ประชาธิปไตย
กว่าองค์
กฎหมาย
ดำเนิน
ดำเนิน
รัฐมีความ
สังคมไทย
ขาดการมี
พัฒนาการ
กระบวนการ
พัฒนาการ
เหตุการณ์
ลักษณะนี้
ทำให้ระบบ
พหุการเมือง
การเมืองใน
ทางเศรษฐกิจ
ค่านิยม และ

การเมืองตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนอยู่ในระดับสูงมากในลักษณะนี้หมายความว่าความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีแนวโน้มจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การพัฒนาประชาธิปไตย ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นปัญหาสร้างความขัดแย้ง เกิดจากไม่เชื่อในกระบวนการยุติธรรม ในขณะที่ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับดำนั้นทั้งนี้อาจเนื่องจาก ความขัดแย้งทางการเมือง เกิดจากการดำเนินงานของรัฐ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ประชาชนขาดความเข้าใจและไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริง สอดคล้องกับทฤษฎีการเมืองของ สมบัติ อารังธัญญาวงศ์ (2550)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในองค์ประกอบด้านด้านประชาชนผู้มีสิทธิทางการเมืองใช้สิทธิของตนในการออกเสียงเลือกตั้ง จัดตั้งพรรคการเมืองอยู่ในระดับสูงมากในลักษณะนี้หมายความว่าความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีแนวโน้มจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านการมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การพัฒนาประชาธิปไตยไม่เป็นที่ไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รัฐธรรมนูญประชาชนขาดจิตสำนึกทางการเมือง ส่วนความขัดแย้งทางการเมืองด้านการดำเนินงานของรัฐที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การดำเนินงานของรัฐไม่เป็นที่ไปตามความต้องการของประชาชน ในขณะที่ความขัดแย้งจากการใช้อำนาจของรัฐมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางนั้นทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การพัฒนาประชาธิปไตยในโครงสร้างสังคมไทยเกิดความขัดแย้งและการพัฒนาประชาธิปไตย การยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญเพราะประชาชนขาดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมืองโดยมีความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมืองในองค์ประกอบด้านด้านการเชื่อมโยงการเมืองกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดเสถียรภาพของระบบการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงมาก ในลักษณะนี้หมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีแนวโน้มจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมืองสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การมีส่วนร่วมในทางการเมืองแบบพหุการเมืองในการพัฒนาประชาธิปไตย ต้องควบคู่ไปกับด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้เกิดปัญหาเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ในขณะที่ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่างมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การพัฒนา

ประชาธิปไตยและปัญหาความขัดแย้งต้องสร้างความเชื่อ ค่านิยม และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง ส่วนความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งจากการพัฒนาที่ไม่เป็นธรรมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ นั้น ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาประชาธิปไตยและความขัดแย้งจากความเป็นธรรมในสังคม ประชาชนยังมีความเชื่อมั่นในระบบการพัฒนาของภาครัฐไม่ปฏิบัติตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านพรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมืองโดยมีความขัดแย้งทางการเมือง ด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านพรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมืองในองค์ประกอบด้านการพัฒนาทางการเมืองเป็นการขยายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของคณะบุคคล ที่จำกัดเฉพาะชนชั้นนำของสังคมและด้านการพัฒนาทางการเมืองก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบการพัฒนาทางเศรษฐกิจในระดับสูง ในลักษณะนี้หมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีแนวโน้มจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านพรรคการเมืองกับการพัฒนาทางการเมืองสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาประชาธิปไตย ประชาชนยังมีความเชื่อว่า กระบวนการยุติธรรมของสังคมไทยขาดการเชื่อมั่น ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ ไม่ปฏิบัติตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งทางการเมืองกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมือง โดยพบว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่างส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยด้านการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมืองในองค์ประกอบด้านการสร้างสถาบันทางการเมืองก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคม และการเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชนและด้านการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความสนใจการเมืองและการเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับสูงมาก ในลักษณะนี้หมายความว่า ความขัดแย้งทางการเมืองด้านความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่างมีแนวโน้มจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคม การเพิ่มจำนวนการเข้าร่วมทางการเมืองสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจาก การเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชน ทำให้เกิดความการพัฒนาประชาธิปไตยตามกรอบของกฎหมายรัฐธรรมนูญ การแสดงความคิดเห็น การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ในขณะที่ความขัดแย้งทางการเมืองด้านการไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางนั้น ทั้งนี้เนื่องจาก การไม่เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมของสังคมไทย ขาดการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างแท้จริง สอดคล้องงานวิจัยของ เสกสรร ประเสริฐกุล (2549)

บรรณานุกรม

- เกษียร เตชะพีระ. (2550). เราจะฝ่าความขัดแย้งทางการเมืองไปได้อย่างไร. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม 2552.
จาก <http://tuktadevil.multiply.com/journal/item/9>.
- ชมพู โกติรัมย์. (2552). ศาสตร์ว่าด้วยการระงับความขัดแย้ง. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม 2552. จาก
<http://www.thaipost.net/news/060409/2866>.
- เชวณะ ไตรมาศ. (2521). ความขัดแย้งจากรัฐธรรมนูญ : แนวโน้มพัฒนาการสถาบัน.
- พระไพศาล วิสาโล. (2552). ปัญหาท้าทายและทางออกของสังคมไทย. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม 2552. จาก
<http://www.prachatai.com/05web/th/home/16508>.
- มนตรี แสนสุข. (2550). ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิเมทกรุป.
- Bentley, Arthur F. (1949). *The Process of Government : A Study of Social Pressures*. Introduction
by H.T. Davis Bloomington, Inc., Principia Press.
- Easton, David. (1965). *A Systems Analysis of Political Life*. New York : Wiley.
- Snyder, Richard C. et. Al eds. (1962). *Foreign Policy Decision-Making : An Approach to the Study
of International Politics*. New York : Free Press.

บรรณานุกรม

- เกษียร เตชะพีระ. (2550). เราจะฝ่าความขัดแย้งทางการเมืองไปได้อย่างไร. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม 2552. จาก <http://tuktadevil.multiply.com/journal/item/9>.
- ชมพู โกดิรัมย์. (2552). ศาสตร์ว่าด้วยการระงับความขัดแย้ง. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม 2552. จาก <http://www.thaipost.net/news/060409/2866>.
- เชวณะ ไตรมาศ. (2521). ความขัดแย้งจากรัฐธรรมนูญ : แนวโน้มพัฒนาการสถาบัน.
- พระไพศาล วิสาโล. (2552). ปัญหาท้าทายและทางออกของสังคมไทย. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม 2552. จาก <http://www.prachatai.com/05web/th/home/16508>.
- มนตรี แสนสุข. (2550). ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อนิเมทกรุป.
- Bentley, Arthur F. (1949). *The Process of Government : A Study of Social Pressures*. Introduction by H.T. Davis Bloomington, Inc., Principia Press.
- Easton, David. (1965). *A Systems Analysis of Political Life*. New York : Wiley.
- Snyder, Richard C. et. Al eds. (1962). *Foreign Policy Decision-Making : An Approach to the Study of International Politics*. New York : Free Press.